31977L0452

15.7.1977 ÚRADNÝ VESTNÍK EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV L 176/1

SMERNICA RADY

z 27. júna 1977

o vzájomnom uznávaní diplomov, osvedčení a iných dokladov o formálnych kvalifikáciách sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť a o opatreniach uľahčujúcich účinné uplatňovanie práva usadiť sa a slobody poskytovať služby

(77/452/EHS)

RADA EURÓPSKYCH SPOLOČENSTIEV,

so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho hospodárskeho spoločenstva, najmä na jej články 49, 57, 66 a 235,

so zreteľom na návrh Komisie,

so zreteľom na stanovisko Zhromaždenia [1],

so zreteľom na stanovisko Hospodárskeho a sociálneho výboru [2],

keďže v zmysle ustanovení zmluvy je po ukončení prechodného obdobia zakázaná akákoľvek diskriminácia na základe štátnej príslušnosti, so zreteľom na usadenie sa a poskytovanie služieb; keďže zásada takéhoto zaobchádzania na základe štátnej príslušnosti sa dotýka najmä udelenia oprávnenia na výkon činnosti sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť a tiež na zapísanie alebo členstvo v profesijných organizáciách alebo orgánoch;

keďže sa však javí žiaduce, aby sa zaviedli určité ustanovenia uľahčujúce účinné uplatňovanie práva usadiť sa a slobody poskytovať služby, so zreteľom na činnosti sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť;

keďže v zmysle zmluvy členské štáty nesmú poskytovať akékoľvek zvýhodnenie, ktoré by skreslilo podmienky usadiť sa;

keďže článok 57 ods. 1 zmluvy ustanovuje, aby sa vydali smernice o vzájomnom uznávaní diplomov, osvedčení a iných dokladov o odbornej spôsobilosti;

keďže sa javí ako účelné, aby sa súčasne so vzájomným uznaním diplomov ustanovili aj opatrenia na koordináciu podmienok vzdelávania sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť; keďže táto koordinácia je upravená smernicou 77/453/EHS [3];

keďže zákony niektorých členských štátov viažu právo začať výkon a vykonávať činnosť zdravotnej sestry zodpovednej za

[1] Ú. v. ES C 65, 5.6.1970, s. 12.
[2] Ú. v. ES C 108, 26.8.1970, s. 23.
[3] Ú. v. ES L 176, 15.7.1977, s. 8.

všeobecnú starostlivosť na vlastníctvo ošetrovateľského diplomu; keďže v iných členských štátoch, v ktorých táto požiadavka nejestvuje, je právo používať titul zdravotnej sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť právne upravené;

keďže, so zreteľom na vlastníctvo úradného dokladu o odbornej príprave, smernica o vzájomnom uznávaní diplomov nutne neznamená rovnocennosť vzdelania, ktorého ukončenie takéto doklady preukazujú, možno povoliť používanie takýchto kvalifikácií iba v jazyku členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza;

keďže na uľahčenie uplatňovania tejto smernice národnými orgánmi môžu členské štáty ustanoviť, že osoba, ktorá spĺňa podmienky vzdelania ustanovené touto smernicou, je povinná predložiť okrem dokladov o odbornej príprave aj potvrdenie vydané príslušnými orgánmi štátu svojho pôvodu alebo štátu, z ktorého prichádza, o tom, že ide o doklady o odbornej príprave podľa tejto smernice;

keďže, so zreteľom na požiadavky týkajúce sa bezúhonnosti a dobrej povesti, treba rozlišovať medzi požiadavkami, ktoré treba splniť pri začatí výkonu profesie a požiadavkami, ktoré treba splniť pri výkone profesie;

keďže v prípade poskytovania služieb by požiadavky zápisu alebo členstva v profesijných organizáciách alebo orgánoch, pretože sa vzťahujú na pevnú a trvalú povahu činnosti vykonávanej v hostiteľskej krajine, nepochybne boli prekážkou pre osobu, ktorá hodlá poskytovať služby so zreteľom na dočasnú povahu tejto činnosti; keďže táto požiadavka by preto mala byť zrušená; keďže treba v tomto prípade zabezpečiť kontrolu profesijnej disciplíny, čo je povinnosťou profesijných organizácií alebo orgánov; keďže na tento účel treba v súlade s článkom 62 zmluvy stanoviť, že dotyčnú osobu možno vyzvať, aby príslušnému orgánu hostiteľského členského štátu oznámila ďalšie údaje, ktoré sa vzťahujú na poskytovanie služieb;

keďže, pokiaľ ide o činnosť sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť v pracovno-právnom pomere, nariadenie Rady (EHS) č. 1612/68 z 15. októbra 1968 o slobode pohybu pracovníkov v rámci spoločenstva [1] neobsahuje ustanovenia o bezúhonnosti alebo dobrej povesti, profesijnej disciplíne alebo používaní titulu pre profesie, na ktoré sa vzťahuje; pretože takéto pravidlá sa vzťahujú alebo sa môžu vzťahovať, v závislosti od právnej úpravy v jednotlivých členských štátoch, tak na osoby v pracovno-právnom pomere, ako aj samostatne zárobkovo činné osoby; keďže vykonávanie činnosti sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť je v niektorých členských štátoch podmienený získaním diplomu, osvedčenia alebo iného dokladu o odbornej spôsobilosti v odbore ošetrovateľstva; keďže takúto činnosť vykonávajú tak osoby v pracovnoprávnom pomere, ako aj samostatne zárobkovo činné osoby, alebo jedna osoba v priebehu svojej odbornej kariéry v oboch týchto postaveniach; keďže na to, aby sa čo najviac podporil slobodný pohyb týchto odborných pracovníkov v rámci spoločenstva treba rozšíriť pôsobnosť tejto smernice na sestry zodpovedné za všeobecnú starostlivosť v pracovnoprávnom pomere,

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA I

ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1

1. Táto smernica sa vzťahuje na činnosti sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť.

2. Na účely tejto smernice sa „činnosťami sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť“ rozumejú činnosti vykonávané osobami, ktoré získali nasledujúce tituly:

v Nemecku:

„Krankenschwester“, „Krankenpfleger“;

v Belgicku:

„hospitalier(ère)/verpleegassistent(e)“, „infirmier(ère) hospitalier(ère)/ziekenhuisverpleger (-verpleegster)“

v Dánsku:

„sygeplejerske“;

vo Francúzsku:

„infirmier(ère)“

v Írsku:

„Registered General Nurse“;

[1] Ú. v. ES L 257, 19.10.1968, s. 2.

v Taliansku:

„infermiere professionale“;

v Luxembursku:

„infirmier“;

v Holandsku:

„verpleegkundige“;

v Spojenom kráľovstve:

Anglicko, Wales a Severné Írsko:

„State Registered Nurse“;

Škótsko:

„Registered General Nurse“.

KAPITOLA II

DIPLOMY, OSVEDČENIA A INÉ DOKLADY O ODBORNEJ SPÔSOBILOSTI SESTIER ZODPOVEDNÝCH ZA VŠEOBECNÚ STAROSTLIVOSŤ

Článok 2

Každý členský štát uzná diplomy, osvedčenia a iné doklady o odbornej spôsobilosti udelené štátnym príslušníkom členských štátov inými členskými štátmi v súlade s článkom 1 smernice 77/453/EHS, ktoré sú uvedené v článku 3 tak, že im, pokiaľ ide o právo začať vykonávať a vykonávať činnosť sestry zodpovednej za všeobecnú starostlivosť ako samostatne zárobkovo činná osoba, na svojom území prizná rovnaké účinky ako dokladom udeleným týmto členským štátom samotným.

Článok 3

Diplomy, osvedčenia a iné doklady o odbornej spôsobilosti, uvedené v článku 2, sú nasledovné:

a) *v Nemecku:*

— osvedčenia vydané príslušnými orgánmi ako výsledok „staatliche Prüfung in der Krankenpflege“ (štátna skúška v ošetrovateľstve),

— osvedčenia vydané príslušnými orgánmi Spolkovej republiky Nemecko o rovnocennosti diplomov vydaných po 8. máji 1945 príslušnými orgánmi Nemeckej demokratickej republiky s dokladmi o odbornej spôsobilosti uvedenými v prvej zarážke;

b) *v Belgicku:*

— osvedčenie „hospitalier(ère)/verpleegassitente)“ udelené štátom alebo školami zriadenými alebo uznanými štátom,

— osvedčenie „infirmier(ère) hospitalier(ère)/ziekenhuisverpleger(-verpleegster)“ udelené štátom alebo školami zriadenými alebo uznanými štátom,

— diplom „infirmier(ère) graduée) hospita-lier(ère)/gegradueerd ziekenhuisverpleger (-verpleegster)“ udelené štátom alebo vyššími odbornými školami zriadenými alebo uznanými štátom;

c) *v Dánsku:*

— diplom „sygeplejerske“ udelený školami pre ošetrovateľky uznanými „Sundhetsstyrelesen“ (Štátnou zdravotnou radou);

d) vo Francúzsku:

— štátny diplom „infirmier(ère)“ udelený ministerstvom zdravotníctva;

e) *v Írsku:*

— osvedčenie „Registered General Nurse“ udelené „An Bord Altranais“ (Radou zdravotných sestier);

f) *v Taliansku:*

— „diploma di abilitazione professionale per infirmiere professionale“ udelený štátom uznanými školami;

g) *v Luxembursku:*

— štátny diplom „infirmier“,

— štátny diplom „infirmier hospitalier gradué“,

udelené ministerstvom zdravotníctva na základe rozhodnutia skúšobnej komisie;

h) *v Holandsku:*

— diplomy „verpleger A“, „verpleegster A“ alebo „verpleegkundige A“,

— diplom „verpleegkundige MBOV (Middelbare Beroepsopleiding Verpleegskundige)“ (stredný stupeň ošetrovateľského vzdelania),

— diplom „verpleegkundige HBOV (Hogere Beroepsopleiding Verpleegkundige)“ (vyšší stupeň ošetrovateľského vzdelania);

i) *v Spojenom kráľovstve:*

— osvedčenie o prijatí do všeobecnej časti registra, ktoré v Anglicku a vo Walese vydáva „General Nursing Council

for England and Wales“ (Hlavná ošetrovateľská Rada pre Anglicko a Wales), v Škótsku „General Nursing Council for Scotland“ (Hlavná ošetrovateľská Rada pre Škótsko) a v Severnom Írsku „Northern Ireland Council for Nurses and Midwives“ (Severoírska Rada sestier a pôrodných asistentiek).

KAPITOLA III

NADOBUDNUTÉ PRÁVA

Článok 4

V prípade štátnych príslušníkov členských štátov, ktorých diplomy, osvedčenia a iné doklady o odbornej spôsobilosti nespĺňajú minimálne požiadavky na vzdelanie ustanovené v článku 1 smernice 77/453/EHS, každý členský štát uzná ako dostatočný doklad diplomy, osvedčenia a iné doklady o odbornej spôsobilosti sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť udelené týmito členskými štátmi pred zavedením smernice 77/453/EHS, ak je k nim priložené osvedčenie o tom, že títo štátni príslušníci skutočne a zákonne vykonávali činnosti sestier zodpovedných za všeobecnú starostlivosť najmenej tri roky v priebehu obdobia piatich rokov pred dátumom vydania uvedeného osvedčenia.

Tieto činnosti musia zahrnovať prevzatie plnej zodpovednosti za plánovanie, organizáciu a poskytovanie ošetrovateľskej starostlivosti pacientom.

KAPITOLA IV

POUŽÍVANIE AKADEMICKÉHO TITULU

Článok 5

1. Bez toho, aby bol dotknutý článok 13, hostiteľské členské štáty zabezpečia, aby štátni príslušníci členských štátov, ktorí spĺňajú podmienky ustanovené v článkoch 2 a 4, mali právo používať zákonný akademický titul, pokiaľ nie je identický s titulom profesie, prípadne jeho skratku, členského štátu ich pôvodu alebo členského štátu, z ktorého prichádzajú, v jazyku alebo jazykoch uvedeného štátu. Hostiteľské členské štáty môžu požadovať, aby po tomto titule nasledoval názov a miesto zariadenia alebo skúšobnej komisie, ktorá titul udelila.

2. Ak je akademický titul používaný v členskom štáte pôvodu alebo v členskom štáte, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, v hostiteľskej členskej krajine ľahko zameniteľný s titulom, pre ktorý sa v tomto štáte vyžaduje ďalšie vzdelanie, ktoré dotyčná osoba neabsolvovala, môže hostiteľský členský štát od takejto osoby požadovať, aby užívala titul používaný v členskom štáte pôvodu alebo v členskom štáte, z ktorého prichádza, vo vhodnom znení, ktoré určí hostiteľský členský štát.

KAPITOLA V

USTANOVENIA NA UĽAHČENIE ÚČINNÉHO UPLATŇOVANIA PRÁVA USADIŤ SA A SLOBODY POSKYTOVAŤ SLUŽBY SO ZRETEĽOM NA ČINNOSTI SESTIER ZODPOVEDNÝCH ZA VŠEOBECNÚ STAROSTLIVOSŤ

A. Osobitné ustanovenia o práve usadiť sa

Článok 6

1. Hostiteľský členský štát, ktorý pre prvé začatie výkonu činnosti podľa článku 1 od vlastných štátnych príslušníkov vyžaduje doklad o bezúhonnosti alebo dobrej povesti, uzná v prípade štátnych príslušníkov ostatných členských štátov ako postačujúci doklad osvedčenie vydané príslušným orgánom členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník pochádza, ktoré potvrdzuje, že požiadavky členského štátu pre začatie výkonu týkajúce sa bezúhonnosti dotknutej činnosti boli splnené.

2. Ak členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, nevyžaduje pre prvé začatie výkonu dotknutej činnosti doklad o bezúhonnosti alebo dobrej povesti, môže hostiteľský členský štát vyžadovať od štátnych príslušníkov členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, výpis z registra trestov, alebo ak to nie je možné, rovnocenný doklad vydaný príslušným orgánom členského štátu pôvodu alebo členského štátu, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza.

3. Ak sú hostiteľskému členskému štátu známe závažné a určité skutočnosti, ktoré sa pred usadením dotknutej osoby v tomto štáte stali mimo jeho územia a môžu mať vplyv na dotknutú činnosť, môže informovať členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza.

Členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, overí správnosť údajov, ak tieto môžu mať vplyv na dotknutú činnosť v tomto štáte. Orgány tohto štátu rozhodnú o povahe a rozsahu potrebného prešetrenia a informujú

hostiteľský členský štát o opatreniach, ktoré prijmú vo vzťahu k osvedčeniam alebo dokladom, ktoré vydali.

Členské štáty zabezpečia dôvernosť poskytnutých údajov.

Článok 7

1. Ak v hostiteľskom členskom štáte platné zákony, iné právne predpisy alebo správne opatrenia stanovujú požiadavky na bezúhonnosť alebo dobrú povesť vrátane disciplinárneho konania v prípade závažného profesijného pochybenia alebo odsúdenia za páchanie trestnej činnosti vo vzťahu k výkonu činností uvedených v článku 1, členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, predloží hostiteľskému členskému štátu všetky potrebné informácie týkajúce sa opatrení alebo disciplinárneho konania profesijnej alebo správnej povahy prijatých voči dotknutej osobe alebo uložených trestných sankcií, ktoré sa týkajú výkonu jej povolania v členskom štáte pôvodu alebo v členskom štáte, z ktorého prišla.

2. Ak sú hostiteľskému členskému štátu známe závažné a určité skutočnosti, ktoré sa pred usadením dotknutej osoby v tomto štáte stali mimo jeho územia a môžu mať vplyv na dotknutú činnosť, môže informovať členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza.

Členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, overí správnosť údajov, ak tieto môžu mať vplyv na dotknutú činnosť v tomto štáte. Orgány tohto štátu rozhodnú o povahe a rozsahu potrebného prešetrenia a informujú hostiteľský členský štát o dôsledkoch, ktoré vyvodia z informácií poskytnutých podľa odseku 1.

3. Členské štáty zabezpečia dôvernosť poskytnutých údajov.

Článok 8

Ak hostiteľský členský štát pre začatie a výkon činností uvedených v článku 1 vyžaduje od vlastných štátnych príslušníkov doklad o telesnom a duševnom zdraví, uzná ako postačujúci doklad vyžadovaný v členskom štáte pôvodu alebo v členskom štáte, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza.

Ak členský štát pôvodu alebo členský štát, z ktorého cudzí štátny príslušník prichádza, taký doklad pre začatie alebo výkon dotknutej činnosti nevyžaduje, hostiteľský členský štát uzná v prípade štátnych príslušníkov iných členských štátov osvedčenie vydané príslušným orgánom takého štátu, ktoré zodpovedá osvedčeniam vydávaným v hostiteľskom členskom štáte.

Článok 9

Dokumenty vydané v súlade s článkami 6, 7 a 8 možno predložiť najneskôr do troch mesiacov od ich vydania.

Článok 10

1. Konanie o oprávnení dotyčnej osoby začať akúkoľvek činnosť uvedenú v článku 1 v súlade s článkami 6, 7 a 8 sa musí skončiť v čo najkratšej lehote, najneskôr však do troch mesiacov po predložení všetkých dokumentov, ktoré sa týkajú dotyčnej osoby. Do tejto lehoty sa nezapočítava čas, ktorý uplynie v dôsledku podania akéhokoľvek opravného prostriedku po ukončení uvedeného konania.

2. Ak sa v prípadoch uvedených v článkoch 6 (3) a 7 (2) podá žiadosť o opätovné preskúmanie, lehota uvedená v odseku 1 neplynie.

Konzultovaný členský štát odpovie do troch mesiacov.

Po doručení odpovede alebo uplynutí uvedenej lehoty pokračuje členský štát v konaní uvedenom v odseku 1.

B. Osobitné ustanovenia o poskytovaní služieb

Článok 11

1. Ak členský štát požaduje od vlastných štátnych príslušníkov, ktorí hodlajú začať alebo vykonávať niektorú z činností uvedených v článku 1, povolenie, členstvo alebo registráciu v profesijnej organizácii alebo orgáne, oslobodí tento členský štát v prípade poskytovania služieb štátnych príslušníkov členských štátov od tejto povinnosti.

Dotyčná osoba má pri poskytovaní služieb rovnaké práva a povinnosti ako štátni príslušníci hostiteľského členského štátu; najmä sa

riadi pracovno-právnymi a administratívno-právnymi pravidlami správania, ktoré platia v tomto členskom štáte.

Ak hostiteľský členský štát prijme opatrenia v zmysle druhého pododseku alebo sa dozvie o skutočnostiach, ktoré sú v rozpore s týmito ustanoveniami, bez zbytočného odkladu o tom informuje členský štát, v ktorom dotyčná osoba usadila.

2. Hostiteľský členský štát môže požadovať, aby dotyčná osoba príslušným orgánom vopred podala vyhlásenie o poskytovaní služieb, ak toto vyžaduje dočasný pobyt na jeho území.

V naliehavých prípadoch možno toto vyhlásenie urobiť bez zbytočného odkladu po začatí poskytovania služieb.

3. V zmysle odsekov 1 a 2 môže hostiteľský členský štát požadovať od dotyčnej osoby, aby predložila jeden alebo viac dokumentov obsahujúcich nasledujúce údaje:

— vyhlásenie uvedené v odseku 2,

— osvedčenie o tom, že dotyčná osoba zákonným spôsobom vykonáva predmetnú činnosť v členskom štáte, v ktorom je usadená,

— osvedčenie o tom, že dotyčná osoba získala jeden alebo viaceré diplomy, osvedčenia alebo iné doklady o odbornej spôsobilosti zodpovedajúce poskytovaným službám uvedeným v tejto smernici.

4. Dokument alebo dokumenty uvedené v odseku 3 nemožno predložiť po uplynutí 12 mesiacov od dátumu ich vydania.

5. Ak členský štát dočasne alebo trvale zbaví niektorého zo svojich štátnych príslušníkov alebo štátnych príslušníkov iného členského štátu usadených na jeho území práva úplne alebo čiastočne práva vykonávať niektorú z činností uvedených v článku 1, zabezpečí podľa potreby dočasné alebo trvalé odňatie osvedčenia uvedeného v druhej odrážke odseku 3.

Článok 12

Ak sa v hostiteľskom členskom štáte na vyporiadanie platieb za služby poskytnuté osobám poisteným v rámci systému sociálneho zabezpečenia s poisťovateľmi vyžaduje registrácia vo verejnoprávnej inštitúcii sociálneho zabezpečenia, oslobodí členský štát štátnych príslušníkov členských štátov, ktorí sú usadení v inom členskom štáte, od tejto povinnosti v prípadoch poskytovania služieb, ktoré si od dotyčnej osoby vyžadujú cestovanie.

Dotyčné osoby však musia tejto inštitúcii poskytovanie služieb ohlásiť vopred, v naliehavých prípadoch bez zbytočného odkladu po začatí poskytovania týchto služieb.

C. Spoločné ustanovenia o práve usadiť sa a slobode poskytovať služby

Článok 13

Ak v hostiteľskom členskom štáte podlieha používanie titulu profesie, vzťahujúceho sa na niektorú z činností uvedených v článku 1, určitým pravidlám, môžu štátni príslušníci iných členských štátov, ktorí spĺňajú podmienky ustanovené v článkoch 2 a 4, používať titul profesie hostiteľského členského štátu, ktorý v tom štáte zodpovedá príslušným podmienkam, a môžu používať skratku tohto titulu.

Článok 14

Ak hostiteľský členský štát pre začatie a výkon jednej z činností uvedených v článku 1 vyžaduje od vlastných štátnych príslušníkov zloženie prísahy alebo čestné vyhlásenie a ak táto forma prísahy alebo čestného vyhlásenia nemôže byť použitá v prípade štátnych príslušníkov ostatných členských štátov, zabezpečí, aby bola dotknutým osobám umožnená iná vhodná a rovnocenná forma prísahy alebo čestného vyhlásenia.

Článok 15

1. Členské štáty prijmú potrebné opatrenia, aby mali dotyčné osoby prístup k informáciám o zdravotníckych a sociálnych právnych predpisoch a prípadne o profesijnej etike hostiteľského členského štátu.

Na tento účel môžu členské štáty zriaďovať informačné centrá, od ktorých môžu dotyčné osoby získať potrebné informácie. V prípade usadenia sa môžu hostiteľské členské štáty požadovať od dotyčných osôb, aby s centrami nadviazali kontakt.

2. Členské štáty môžu zriaďovať centrá uvedené v odseku 1 aj v rámci príslušných orgánov a organizácií, ktoré určia v lehote ustanovenej v článku 19 ods. 1

3. Členské štáty zabezpečia, aby, ak je to vhodné, dotyčné osoby nadobudli vo svojom vlastnom záujme a v záujme svojich pacientov jazykové znalosti potrebné na vykonávanie svojej profesie v hostiteľskom členskom štáte.

KAPITOLA VI

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 16

V prípade odôvodnených pochybností môže hostiteľský členský štát požadovať od príslušných orgánov iného členského štátu potvrdenie pravosti diplomov, osvedčení alebo iných dokladov o odbornej spôsobilosti, vydaných v dotyčnom inom členskom štáte a uvedených v kapitolách II a III a tiež potvrdenie skutočnosti, že dotyčná osoba splnila všetky požiadavky na vzdelanie ustanovené smernicou 77/453/EHS.

Článok 17

V lehote ustanovenej v článku 19 ods. 1 členské štáty určia orgány a organizácie, ktoré sú príslušné vydávať, resp. prijímať diplomy, osvedčenia alebo iné doklady o odbornej spôsobilosti, ako aj dokumenty a informácie uvedené v tejto smernici, a bez zbytočného odkladu o tom informujú ostatné členské štáty a Komisiu.

Článok 18

Táto smernica sa vzťahuje aj na štátnych príslušníkov členských štátov, ktorí v súlade s nariadením (EHS) č. 1612/68 vykonávajú alebo budú vykonávať ako osoby v pracovno-právnom pomere niektorú z činností uvedených v článku 1.

Článok 19

1. Členské štáty prijmú opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou do dvoch rokov po jej oznámení a bez zbytočného odkladu o tom informujú Komisiu.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie dôležitých ustanovení podľa národného práva, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 20

Ak sa členský štát pri uplatňovaní tejto smernice stretne v niektorej oblasti so závažnými ťažkosťami, Komisia preskúma tieto ťažkosti spoločne s uvedeným štátom a vyžiada si stanovisko Výboru vyšších úradníkov pre verejné zdravotníctvo zriadeného rozhodnutím 75/365/EHS [1], zmeneným a doplneným rozhodnutím 77/455/EHS [2].

V prípade potreby predloží Komisia Rade príslušné návrhy.

Článok 21

Táto smernica je určená členským štátom.

V Luxemburgu 27. júna 1977

Za Radu

predseda

J. SILKIN

[1] Ú. v. ES L 167, 30.6.1975, s. 19.
[2] Ú. v. ES L 176, 15.7.1977, s. 13.